

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön**
Előfizetési ár: Az „**Ötthon**” havi melléklettel egúszévre 7 frt.
A szűpírodalmi melléklet nélkül
negyedévre 1 frt 25 kr., fél évre 2 frt 50 kr., egész évre 5 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hírdetéseket és nyílt-téri közíeményeket
a kiadóhivatal
mérsekell árjegyzék szerint számít fel

Abszurdumok.

Nines az az abszurdum, amelynek létjogot nem adhatna a szokás. Ilyen és nem is a legujabb abszurdumunk az is, hogy mindenben és mindenütt a külföldre hivatkozunk. Ahelyett, hogy örülnénk annak, amink van, szinte második természetünké vált, hogy ha a saját iparunk, kereskedelmünk vagy kultúránkról van szó, lemondónak sóhajtunk fel:

— Hej, az angol kereskedelem, az nem ilyen; a német ipar más!

Ha az egyik ember a magyar irodalomról beszél, a másik bizonyára a francia literatúrát fogja magasztalni.

Pedig hát épen semmi okunk sincs magunkon sajnálkozni. Valljuk be, hogy az a rezignált sóhajtás képmutatásnál, alakoskodásnál nem egyébb. Ismerjük be végre valahára, hogy az utolsó 15—20 esztendő alatt ép eleget haladtunk arra, hogy a többi művelt államok között felemelt fővel megjelenhessünk.

Hála Istennek ma már nem tévesztenek össze bennünket Ausztriával s ebben nagy része van a magyar irodalomnak.

Nincs ország, ahol aránylag annyi hírlap szolgálná a társadalmat, mint ná-

lunk. Nincs az az irodalmi, politikai, társadalmi, közgazdasági árnyalat, amelynek külön orgánuma ne lenne. Az ország legteljesreöb zugaiba is eljut a nyomtatás, hogy magasztos hivatásának, a kultúra fejlesztésének eleget tegyen.

Ezer és ezer agy foglalkozik napjában a tudományos és szépirodalmi kérdésekkel, s hogy a lázas tevékenység nem meddő, amellet a könyvkereskedőink tanuskodhatnak legjobban. Egész nagy gárdáját a költőknek, szépíróknak és tudósoknak vallhatjuk magunkénak. És hogy nem hiába vagyunk nagyra velök: eléggé bizonyítja az a körülmény, hogy Jókai Mór gyönyörű regényei német, angol és francia nyelvén is megjelentek. A nagy regényíró nem régiben kötött szerződést egy amerikai kiadóval. Mikszáth Kálmán bájos apróságaiból még II. Oszkár svéd király sem átalott lefordítani két kötetre valót. A mindig elegáns Herczeg Ferenczet, az ötletes Sipuluszt is ösmerik a külföldiek. Bródy Sándor erős realizmussal megírt elbeszélését majdnem az összes szláv nyelvekre lefordították.

De menjünk tovább. Vámbéry Árminnak, a nagy orientálistának a nevét az egész tudós világ ösmeri. Fraknoi Vilmosnak, Hegedüs Sándor-

nak, Falk Miksának, György Endrének, Földes Bélának a neve sem ösmeretlen a külföldiek előtt. Ugy két évvel ezelőtt. Herczka Tivadar dr. a jeles szociál közgazdasági író „Das Freiland” címen egy olyan könyvet írt, hogy egy fél esztendeig egyébből sem beszéltek a nyugat szociológiával foglalkozó tudósai.

Ezeket a neveket csak példaképen soroltuk fel, illusztrálni akarván, hogy minden téren meg van a magunk kiválósága. Természetesen egy légiót tesz azoknak a száma, akik nekünk kedvesek, akiket mi sokra tartunk s akiket térszúke miatt nem sorolhatunk fel. Csak úgy mellesleg említjük meg, hogy irodalmunk két íjű munkásának, Heltai Jenőnek és Makai Emilnek csak nem régiben aratott sikert egy-egy operetteje; az előbbit angol, az utóbbit német színpadon fogják előadni.

E példákbló kiviláglik, hogy ösmerik és méltányolják a mi íróinkat külföldön is.

Ezek elmondása után rátérhetünk az abszurdumra, ami — azt hisszük — szintén magyar specialitás. Ez az abszurdum pedig az, hogy a mi népkönyvtárainkban csak elvétve találjuk meg az ujjában feltűnt magyar írók munkáit. A külföld már rég ismeri

TARCA.

Suba cselekedet.

Az eset a következő:

Épen Nagy-Pénteken kerepelték el az öreg Mógótt Antal bátyánkat és adák meg neki az illendő végtisztességet, mint a hogy dukál is. Ámbár ugyan ő nem támadta fel harmadnapra halottaiból, de azonban az se egészen utolsó dolog, a mi hogy épen eme szent napon való elköltözésből cihelődött elő.

Mikor ugyanis a kántor úr már az utolsó akkordot reszelt ki az elköltözött leiki údvért — és a járandó, bizonytalan mennyiségű stóláért: a megboldogult hozzátartozói is elcsuklották az utolsó részvéthangot és hazafelé ballagának. Igy cselekedett pedigén Darab Máté és Járó Szél Imre is. Ők tudniillik a néhai Antal bátyánk állítólagos örökösei; s ily kocsin igyekeztek a pilleszélen hallgató, búsongó tanyák felé.

A sok szomorúságnak okozatából pedig befordultak biz öklimek még a híres, nevezetes „Fakillincbe” is. Ez volt aztán az egész esetenek a bibéje; mert tiszta dolog, hogy nagy hiba volt ez az italozás. Valamint még az öreg is — az isten nyugosztalja meg — elég helytelenül cselekedett, hogy testamen-

tumot nem tett. Noha az igazat megvallva: nem is igen volt biz ott, hogy miről.

A hibák és helytelen cselekedetek ilyen féle összeverődés pedig igencsak hitvány állapotokat szokott teremteni. It is van ihó előbizonyosságul erre az öreg Darab Máté másnap ábrázata. Mert hiszen tudnivaló ugyan, hogy az öreg többé-kevésbé italos ember; de az is bizonyos, hogy részeges azért nem volt ám sohasé. No meg az is világos igazság ugyan, hogy ha Darab Máté bátyánk kiülphetett a tanya szomszjas világból úgy vásáros időben, élethordáskor, avagy bármely más alkalom esetén, — hát beitta ő még a rajtavalót is. Részegesnek azonban mégse mondhatja a világ, mert az ingadozás neki épen nem volt kenyeré. Aztán nagyon jól tudja, hogy csak azt az embert lehet részegesnek nevezni, aki hogy nem bírja a bort. Öklime pedig elbirt annyit, mint egy imilyen-amolyan országos kántor-kongresszus.

Ilenképen érthető ily az is aztán, hogy mikor a szomorúság után való szent napon beállított a jegyzőhöz, még csak a szeme sem állott keresztben Maténak, — csak épen a beszédje volt egy kicsit körülményesebb, mint másféle időkben. Az egyébkénti jelek

tanúsága szerint azonban némely kis esetnek is kellett történnie.

A mi a Máté orrát illeti ugyanis, az mindez ideig kutyába se vette az idő vas fogát: most azonban nevetéségesen viseltesnek látszott. Jobbfelelő domborulatából is hiányzott egy darabocskja; pedig ez még tegnap helyén vala. Különbén meg az egész ábrázat baltelel ferdült, mintha mikor nehéz istenitélet húzódik végig a határ vetéses arculatán. Bal csuklóján meg látszott a ratekergetett sárgavirágos puha kendő. Es talán épen ennek okáért nem mozdíthatta az öreg ezt a karját egy vak loért sem!

— Adjon az Isten jó napot tekintetes jegyző úr!

— Na mi történt megint Maté? szolt az keményen ránézve. — Verekedtünk ugy-e?

— Nem a! Nem épen abban a járatan volnék én tekintetes úr kérem! Mert nem olyan nagyon savallom én, hogy a kezem is meghibbant egy picit az örökség irányában. — Hiszen nem mondom, hogy nem beszélgettünk e felől, meg hogy tanam is huzakodtunk volna; mért ne mondanám, mikor úgy volt. Össze is fogózkodtunk mink keményen ennek a kis hagyaték-nak az okából, az én szépséges, jó rokonommal, avval a Járó Szél Imrével. — Aztán kemény

őket, a vidék legfőlebb a nevöket hallotta.

Es kik szorítják ki a vidéki könyvtárakból a magyar írók könyveit? A Ponson du Terrail ok és Eugène de Sue-k. Írók, akiknek regényeit hazájukban épen semmire sem tartják. Mindenki tudja, hogy tisztán a pénzért dolgoztak. Azok, kik a magyar társadalmat, a magyar gondolkodást, a magyar történelmet dolgozzák föl regényeikben, azokat a mi vidéki könyvtáraink kifelejtik a listából.

Es még egyet. Igazságtalanok lennénk, ha nem ismernénk be, hogy a vidéki könyvtárakban akadunk magyar ember könyvére is. De kik ezek a magyar írók? A negyvenes évek poétái. A szabadságharc előtt élt belletristák dagályos stílusú beszélői. Ott vannak ezek a régi jó urak a poros polcokon. Nem olvassa őket senki.

De hát elvégre is itt az ideje, hogy egyszer már tisztán lássunk. Gondoljuk meg, hogy az idő halad. Az írás művészetének ma más-mások a forrásai, mint ötven esztendővel ezelőtt. Mások az olvasó követelményei. A nemzetek fejlődnek. Nekünk sem szabad elmaradni a világtól. Használjuk ki a kultúra e kitűnő segédeszközét, a népkönyvtárakat. Ne szégyeljük, hogy magyar könyveket olvasunk, mert a magyar írók műveit érdemes elolvasni és ezt ismerte fel a párisi olvasókörünk választásmánya is, mikor legutóbbi ülésén elhatározta, hogy ezután a könyvtárát, tehetsége szerint első sorban az újabb magyar írók műveivel fogja gazdagítani.

Nem rossz példaadás ez! Érdemes, hogy minden társaskörünk kövesse.

Aratás előtt. Egy-két hét még és bekövetkezik az időpont, mikor az alföldi sík róma megnépesül az aratók táborától.

nyakú ember az is, meg én se szoktam hagyni a magam jussát, ha én hozzám áll az igazság. De nem is volt az én familiámban egy se olyan tédde ide, tédde oda féle ember! Mert szegény boldogult apámuram is olyan volt, hogy mikor a járomszeggel cl-tángálták — tudja jegyző úr, azt a szervián ló-lókupec embert, hát . . .

— Ne szaporítsa a szót Máté! Hanem mondja meg röviden, hogy mit akar, miért verekedtek? — szakította félbe a jegyző.

— Hát hiszen nem is aképen beszélék én, tudja jegyző ur, hogy ne lett volna egy kis összejövetelnünk! Mert hiszen vót! De nem csak épen annak irányában állók én itt, hanem elmondom elejéről azt az állapotos sort; mert mondott szóból ért az ember.

— Na, na, de csak a végit!

— Ugy történt ez — az Isten nyugsztalja meg Antal bátyánkat a haló porában is — hogy olyan sok szépet, meg jót beszélt a tiszteletes úr ennél a gyászos esctnél, hogy csak úgy fázott az embernek meg a meije is. Így aztán bizony bementünk mi oda a Fakillcsbe a szomorúság után, hogy megbeszéljük ezt a kis hagyatékos sort Imrével. Aztán tudja jegyző úr, volt az öregnek

A múlt esztendőt megelőző években így időtájban már aggasztó mozgalmakra vezetett az izgatók működése s kérdésbe jöhetett, hogy ha az aratók nem állanak munkába, nem semmisül-e meg egy vagy több esztendőre az országos jólét, az ő jólétükkel és megélhetésük föltételeivel együtt.

Most azonban — Istennek hála — a régi mozgalmak elpiheni látszanak s ezt legnagyobb részben a munkástörvény hatásának kell betudnunk, mint a mely egyfelől biztosította, hogy esetleges rossz termés mellett a munkás a maga nehéz munkájáért arányos részesedéshez juthasson, másfelől hogy a megkötött aratási szerződések föltételei minden törvényes eszközzel fentartassanak. Az egész munkáskérdés ezen a ponton élesedett ki leginkább a multban, s az eddig rövid időre terjedő tapasztalatok tanúsága szerint, az új törvény rendelkezései eléggé egybevágóak a gyakorlati élet igényeivel.

Mind a mellett, bár kétségbevonhatlan a törvény jótékony hatása: a tűzpróbát csak mostoha esztendő esetén fogja kiállani, azaz akkor, ha a munkásnak érdekében fog állani, hogy munkája bére fejében a szerződésileg kikötött termés-minimumot vagy a megfelelő pénzértéket válassza. Ekkor fog teljesen kitűnni, hogy munkásaink eléggé józanok lesznek-e megelégedni azzal, a mit a munkaadó a maga balsorsában nekik a szerződés szerint nyújtani köteles? Vagy hogy a munkaadó nem fog-e zúgolódni a miatt, hogy ezen az úton neki is rendelkezése a munkás megélhetését biztosítani?

Azonban a törvény eddig tapasztalt üdvös hatásai feljogosítanak arra a reményre, hogy intézkedései országos csapás esetére is a munkaadók és munkások érdekei között biztosítani fogják a lehetséges egyensúlyt.

A mostani termés-kilátások kedvezők. Adja Isten, hogy ezek ne csökkenjenek, hanem emelkedjenek. Mind a mellett, a hogyan tavaly az utolsó órákban súlyosodott az ország nagy területű részeiben a sors haragja a gazda és munkás reményeire: az isteni gondviselés most is szabad mindnyajukkal. S akkor éreztetni fogja veszedelmes hatásait az a selemi-

egy ezüstgombos lajbija. Szép, kékposztó gúnya volt a! Csak úgy ragyogott az a sok drága gomb, mikor sátrós ünnepeken végig ment benne az öreg a Selyem-utcán. Mondta is mindig, hogy én rá néz az, ha ötlet találja venni az isten. — Mert hogy meg is érdemlek! Megcsak én voltam az öregnek legközelebbvalója mán lélek szerint is!

— Jó, jó — türelmetlenkedett a jegyző — de hát mi közöm nekem a lajbi gombokhoz? Miért nem tér már át a dologra, az Isten áldja meg magát!

— De tudja jegyző úr ebből ózdódik oszt ki az egész fenedolog! Mert mikor ez szóba jött ott a bor mellett, hát csak felugrik ám az a másik, hogy: abba bizony nem visik kendnek a foga, a ki Jehovája van a kend vén huncut szentjének. . . Így a! Ezt mondta — Erre mán oszt én is szólottam! Egy ilyen fenyoíta karszékkel még hozzám is mert nyúlni; én oszt egy olyan három krajcáros bicskakéfé vasdarabomával piszkálgattam, hogy így bántott. De nem tudunk békésen megegyezédni.

— Ugy! Hát ezért jött kend panaszra ugy-e? Lecsukatlak mind a kettőtöket gazemberek! . . . Ilyen formán mérgeskedett tudniillik a jegyző.

képen nem helyesíthető fölfogas, melyből eredőleg a nálunk megkötött aratási szerződések száma sehogy sem áll arányban az összes elszarzódekskel.

Középszerű termés mellett ez nem jár nagyobb veszélyvel; a gazda is, a munkás is megkapja az anyatermészet jóságától és a maga kezének emberségétől a magáét; ellenben, ha a kedvező aratási kilátások dacára is az aratás rosszul ütne ki, előreláthatóan ez esetben a két fél, a gazda és munkás közt általánosok lesznek a surlódások és óriási tömege fog felmerülni a vitás kérdéseknek, melyeknek hatósági eldöntésben kell szükségképen befejeződniük. S ezen esetre, a kik a szerződéskötéstől nem idegenkedtek, igénybe vehetik a munkástörvény által az ily szerződések lételétől föltételezett gyors elintéztést, lerázhathják hamarosan a sors csapása által keletkezett bonyodalmak kellemetlenségeit és terheit. Ellenben, a kik szerződést nem kötöttek, azok majd haladnak a rendes eljárás hosszú útjain; sokáig fejük fölött fognak lebegni az összeütközések függő kérdései, a maguk bosszuságára, keserűségére, a gyűlölködésnek folytonosan megrégélt ható anyagául.

S minél tömegesebbek lesznek ezek a kérdések, annál inkább veszélyeztetik azt a javulást, mely a munkásmozgalmak tekintetében ma már kétségtelen.

Azért nem ajánlhatjuk eléggé, akár gazdáinknak, akár munkásainknak, hogy ezeket a veszedelmes eshetőségeket igyekezzenek megkerülni az által, hogy a szerződéskötést az aratásra el ne mulasztásuk s vegyék igénybe a munkástörvénynek azt az intézkedését, mely az egészek koronája.

Szentté avatás.

A csongrádiak nagyvérű papja keresi elvesztett becsületét.

És pedig jó nyomokon halad, — a Szentesi Lap-nál keresi.

Éz aztán tisztázza is őt. És hogy ne tisztázná! A Szentesi Lap feddeltlen, tiszta előéletű oszlop-szentjei egyenként és egész összességükben esküvel bizonyítják: Hegyi Antal tehát aratlan. És hogy ne volna az, mi-

— Azt mán ne tegye a tekintetes úr, mert nem volt az olyan komoly játék! Csak épen hogy borosak voltunk, hát jó kedvünk kerekedett. De meg nem is azt akarom én elpanaszolni, mert szóra se való ez. Hanem most már mondja ki a törvény, hogy melyönké legyen a lajbigomb. Mert én az öreg apámnak se hagyom! Ugyis én rá csik a hagyaték a törvény szava szerint is.

— Nahát, hallja Máté, az a lajbi pedig nem lesz a magáé, sem a másiké; mert azt elvitte az öreg Mógótt.

Elvitte-él? agságoskodott Máté.

— El ám! Mert a szomszédasszonyának, Pacalinénak, az állításaként utolsó kívánsága szerint abban temetődött el — magyarázta a jegyző. A hagyaték pedig: — itt van a leltár — egy faagy, asztal és pad, egy kanecsó, egy fakutya és több ilyen apróság — hivatalosan előfereztetnek; a temetési költségek többletét pedig a hozzátartozói fogják megfizetni.

Elhallgatott Máté nagyon. A többlet szót nem értette, de az világos volt előtte az egész hivatalos stílusból, hogy lajbigomb nincs, örökség nem lesz, ellenben valamit fizetni kell. Éz már leintett Mátéban minden kedvet és reményt: hogy se az Imre öcsémre

kor ezt a „Szentesi Lap” mondja! A „Szentesi Lap” eretnek gavallérai, mint a római kath. egyház kánoni ügyveiben itélkező ötidik fokú bíróság, teljesen méltók és föltétlenül illetékesek arra, hogy Hegyi Antalt minden vétsége alól feloldozzák.

Minden egyházi alsóbb és felsőbb itélkező fórumok, kegyes pápista hívek, svájci barátok, miscalapítók, Csongrádvármegye, Magyarország és az öt világrésznek millió és millió összes halandói figyeljétek hát a „Szentesi Lap”-ra, s boruljatok le Hegyi Antal nagysága előtt, mert Hegyi Antal ártatlan ember, Hegyi Antal igaz ember, Hegyi Antal a korrupciónak töviskoszorúját szennvedett martírija. Térdet-fejet hajtsatok az ő fényességére előt, s jertek a szentté avatásra, mert a római pápától nyert alkalmi megbízásában a „Szentesi Lap” Hegyi Antalt már életében kanonizálja, az „Alamizna-egylet” elnökeit beiktatja a magyarországi szentek protokollumába, Szent István, Szent Imre, Szent Gellért, Szent László, Szent András, Szent Benedek, Szent Erzsébet, Margit, Kunigunda, Jolánta és a többi jámbor férfiak s szüzek tisztelendő társaságába!

Jertek el, óh jertek, s napkeletről aranyt, töményt, mirrhát hozzatok a „Szentesi Lap” szentjének, magaslatlan öt hársék, citerák hangjai és faklyák fénye mellett az énekek énekével!

És lón, hogy dicsőségesen uralkodó XIII. Leó pápának kedvelt hivatalos lapjánál, mint delegált ötidik fokú bíróság, tanácsot ulének az irástudók és farizeusok, s a 68-ik számban közölt kommüniké szerint döntének a következőképen:

... Hegyi Antal csongrádi plébános és szentszéki ülnök urat, kedvelt hívünket, Csongrádvármegye hazafias érzelmű papját, Magyarország katolikus egyházában egyik büszkeségét, kinek szent élete, példás buzgó-sága a haza határain túl is tisztelettet szerzett a magyar klérusnak, ezt az igaz életű, s annyi meghurcoltatást ártatlanul szennvedett kegyes főpapot, a kit az erkölc törvényivel szemben álló korrupció már évek óta mélyen sérti és undorító gyalazkodásokkal illet, — jóllehet a magyar egyház fölmentelt papjainak tisztele nem bitang dolog — ezt a galád módra üldözött élőszentet, a kit a magyar katolika egyháznak a vármegye határain túl lévő tagjai és külföldön élő igen nagyszámú tisztelői csak rajongással emlegetnek, — a primási szentszék harmadfokú itéletének felülbírlására illetékes római kúria döntésének egyszerü figyelmen kívül hagyásával minden néven nevezendő büns cselekményeinek terhe alól ezenel fölmentjük, szá-

nalmas önbecimerését aljas módon kiero-szarkoltnak nyilvánítjuk, a nála elmaradt svájci misepénzek és templomi alapítványok megértése iránti kötelezettségét végképp megszüntetjük, s öt tzedetlen életű, tisztakező, jámbor, kegyes, istenfélő embernek ismervén el, nevéet ezennel a magyarországi szentek kalendáriumba beiktatni határozzuk.

A ki nem hiszi, hogy ez így történt, olvassa el a „Szentesi Lap” szerdai számat.

Hegyi Antal ott van már a szentek és üdvözültek mennyei társaságában.

A kanonizációt pedig, amint illik, szigorú vizsgálat előzte meg.

Tudvalévő dolog, hogy föltesse egyházi hatóságai szentéletű és tisztakező Hegyi Antalt évek hosszú során keresztül fölhalmozódott botránnyai és misepénzekkel való manipulációjai miatt egyházi hivatalától felfüggesztették, vezeklésre itéltek és a nála elmaradt pénzek megtérítésére kötelezték.

Ezen itéleteket a primási szentszék, harmadik fokon megváltoztatta többek között — a „Szentesi Lap” szerint — azon indoklással, hogy miután vádolt Hegyi Antal megys püspöke ellen sajtó útján és hivatalos beadványaiban elkövetett hamis információ alapult rágalmakat és sértéseket a váci püspöki szentszék által megállapított szövegében visszavonta és ezekért bocsanatot kért, — ezen vétségé kiengesztelést nyert, a misepénzek elikkasztásának vétsége pedig meg nem állapított, — miért is Hegyi Antal állásába azon komoly intellemmel helyezett vissza, hogy jövőre megys püspöke, annak hatósága és bírósága irant az esküvel fogadott tiszteletet és engedelmességet szeptenül megadja, a reá rótt büntetéseket pedig ezen kötelességét megszögő vétségnek tudja be.

Szóval tehát, Hegyi Antal saját beismerése dacára is fölmentett — a harmadik fórumon.

Csak hogy itt van egy parányi bökkenő. Hátra van még a fekete leves; hátra van a negyedik fórum, a római kúria.

Mig a pápa nem dönt, Hegyi Antal koránt sincs fölmentve. Ez a fölmentés pedig soha benem következett.

Jött helyette Rómából egy szelid galamb, a béke olajágával, s mikor az berepült a váci egyházmegye kegyelmes szívű püspökéhez, az öreg főpap lelépelt az igazság magaslatairól és az igazalom útjára tért, úgy léven lelkepve meggyőződve, hogy örülnek rajta mennyben az angyalok és dicsült szentek, midőn egy

— Hát csak épen hogy azert fordítottam én erre, jegyző úr, mert addig a kis idő alatt, még ott békéségesen eltöltöttük az időt a csárdában, valami akasztófára való leemelte a subámot a kocsi ülésről, meg az Imrét is. Aztán el is vitte, hogy hulljon le a tiz körme! Erre célozott az én szólásom, hogy csak épen ebben a suba cselekedetben tevődne világoasság!...

Igy vala a panasz.

Persze kegyed most ugy-e bár azt hiszi, hogy...? Pedig dehogyan! Az igazi tényálladék egy kissé más. Mindakét kérdéses subát ugyanis Maté az ő tulajdonságos két kezével szerzte el. A saját wagaét tudnillik csak eleszközölte jó helyre, jobb időkre, a cselekedet sikerültének jóvoltáért. Aztán tudnivaló hogy a panaszlás meg igen alkalmasat gyanúhárító és nyomvesztő ám!...

Furfangos így ennek a helyzetnek a csomója! Nehéz és sötét eset ez nagyon a zsandárok előtt is!

Hajdu József

citévedt lelkipasztornak igaz, őszinte megtérésében gyönyörködhetnek...

Constantin püspök megbocsátót.
Hegyi Antalnak azonban sértetlenül megmaradt azon kötelessége, hogy a püspöki szék tekintélyét megkövesse, és a öszszegyjüttött szent misék elvégzéséről a jog szabályai szeriint elszámoljon, vagy a mennyiben ez kívánatos, a szentszéktől azokra nézve feloldozást kérjen.

Hogy pedig ez úgy történt, bizonyoságra a vaci püspöknek 1898. évi október hó 1 napján kibocsátott körlevelé, melynek egy példánya a helybeli román. kath. plébánosnál eredetben őriztetik.

A vizsgálat ezen adatai nyomán lett a „Szentesi Lap” jóvoltából Magyarország legújabb szentjévé galambpéjú és szentéletű Hegyi páter, a csongrádi híveket számtalan-szor pofonvert, megbotolt, megmiskönyvelt, megrugdosott, megszentelt viztartozott és meglöbögnyelvezett tisztakező lelkiatya.

Hegyi Antal fölmentett. Hegyi Antal szentté avattott. Hegyi Antal derék ember, Hegyi Antal tisztességes ember. Hegyi Antal tisztakező, becsületes ember.

Szép, szép, csakugyan Szép a tisztesség, De azon makula Soha ne essék. Mert hogy ha esett Oda van a kincs: Tisztesség, becsület Nincs, nincs, nincs!...

Hogy is mondja csak Hegyi páter?
— Dicsértessék a Jézus Krisztus!
— Üssön beléd a süstörgös istennyil! Amen!

Ujdonságok

Szentes, 1899. június 18.

— **Emlékeztető.** Szentes város képviseletüestüle holnap délelött 9 órákor tisztújító közgyűlést tart a túl a kurcái tanácskozó teremben. Az alkaptányi és központi iktatói állás lesz választás útján betöltendő, miért is a pártvezetőség ez úton hívja fel a pártunkbeli városi képviselőket, hogy e választáson lehetőleg teljes számban sziveskedjenek megjelenni.

— **Gazdák értekezlete.** A csongrádme-gyei gazdasági egyesület igazgatósága, a lotenyésztés és nemesítés fokozása érdekében mozgalom indított az irant, hogy jövőben, a város által tenyészéllra ide hozott állami méneken kívül még egy nemesebb fajú bérmén-nel is szaporítsa az apaállat-állományt. Mint-hogy pedig a bérmének kiosztása irant — a következő esztendőre — már ez év július vagy augusztus havában tétetnek meg az állami mén-telepeken az intézkedések, az egyesület igazgatósága ma délelött 10 óra-ko-re ez érdeklében értekezletet tart az egye-sület helyiségében és ezen értekezletre az ér-deklődő gazdákat, tekintet nélkül egyleti tag-voltukra, ezennel meg is hívja.

— **Jászai Mari Szentesen.** Nem csupán a magyar színészetnek, de az egész művelt világnak egyik első drámai művésznője: Jászai Mari holnap Somogyi Karola énekmű-vész-nő és Somogyi Mór zongoraművész társaságában Szentesre érkezik, hogy itt a három helybeli jótékony nőegylet javára hang-versenyessen és alkalmat adjon közönségün-kek, pártatlan szaváló-művészetében gyönyör-ködni. A kitűnő tragika élé Csongrádra megy a nőegyletek küldöttsége, hogy őt és társait már ott ünnepiesen fogadják és Szentesre el-kísérjék. Nem a jótékony cél a fő tehát a holt-pi művésztételben, melyet a városi

való panasz nem sikerült, se ezüstgomb nincs, sőt még fizetés is emlegetődik. Megcsóválta a fejét sok irányban s megfogarta a nehéz kalapot kezében így motyogván:

— Hejnye no lám!... Hát nem is mondom én, hogy tán olyan nagyon utánna vol-nék annak a kis micgyetmánsnak, mert igazába mégis Imre öcsém az öreg famillájába való. Csak hogy olyan jóba voltam a szegény megboldogulttal, hát a képen szólottam én is azt, a mit. De: máu csak hagy csinálja Imre öcsém a maga dolgát; én nem ártom bele magamat más embereknek az ügyibe-bajába. — Ezt is csak azért tettem itt szóvá-mert nagyobb esetem van nekem ennél, te-kiintetes jegyző úr, a ki miatt most itt tib-lálok. Ezt még az asszony-nak se mertem mondani, mert a meg nem igen nézi el az ilyen kis hibákat. Olyan asszony az tudja, hogy...

— Hát még mi az ég csudáját akar el-mondandani halljal? Ne meséljen itt nekem annyi ostobaságot, mert odavágom ezt a kalamarist, vagy kidobatom! Mit akar még!? — Ilyen nagy vala már a jegyző úr ó haragja!

színházteremben tartanak, — bár ez is buzditója lehet közönségünknek, ha az ismételőt teljesen megtejjék, hanem a ritkán kínálkozó alkalom, hogy Jászait a felülmulthatatlan drámai hősnőt láthatjuk, előadó művészetét élvezhetjük. Városunk lelkes közönsége ebből a szempontból is érdeklődik rendkívüli mértékben a holnapi művészestély iránt, mely a belépőjegyek kelendőségéből itélve fényes sikerű leendő.

Pályázat közseggalmazói állásra. Szegváron lemondás folytán megüresedett az 500 frt évi javadalmazással összekötött közsegi fogalmazói állás, melynek betöltése érdekében most a tisztántúli járás főszolgabírája, Vidovics Antal, július 5-én déli 12 órakor lejáró határidővel, mikorra a kelendő felszerelt kérvények hozzá címzetten beküldendők, pályázatot hirdet. A pályázat közelebbi feltételeit lapunk máj számának vonatkozó hívtalossal hirdetményében találják az érdeklődők.

Iskolaszéki gyűlés. A Szentes városi közs. iskolaszék f. hó 15-én gyűlést tartott, hogy a polgári leányiskola évváró vizsgálja ügyében határozzon. Az iskolaudvaron lakó igazgató: P a p o Lajosné családjában ugyanis az utóbbi hetekben ragályos gyermek-betegségek esetei merültek fel, ami köteletségéből az iskolaszéknek, hogy egyfelől az iskola bezárása iránt a szükséges hatósági intézkedéseket megtegye, másfelől pedig határozaton abban: az adott viszonyok közt megtartsák-e, mikor és hol a polg. leányiskola közvizsgáit? — Az iskolaszék úgy határozott, hogy ily közvizsgákat ez évben nem tartanak, hanem csupán évváró ünnepet, ezt is a ref. egyház tanácsstermében, ma, vasárnap délelőtt 10 órakor. Határozott az iskolaszék a tanítástás ügyében is oly módon, hogy bent az iskolában rendszeresíti azt, a tanítástület felügyelete alatt és a gimnázium alsó 4 osztálya tanulóinak bevonásával. Végül elhatározta az iskolaszék, hogy a polgári leányiskola tantestületének fizetésemelése, illetve törvényes fizetés minimumának kiegészítése tárgyában újabb előterjesztést tesz a városi képviselőtestülethez, melyben felvilágosítja a képviselőtestület arról, hogy a fizetések minimuma emelését az államtól kérni nemcsak joga, de kötelessége is.

Trachomások figyelmebe. Szentes város polgármestere, mint közegezségügyi első fokú intézkedő hatóság figyelmezteti a közönséget, hogy a mezei munkával foglalkozó trachomaszembetegek, a nyári munkaidő tartalmára fel vannak ugyan mentve a szemvizsgálaton való hetenként kétszeri megjelentetése kötelezettsége alól, azonban az illető betegeknek érdekükben áll, hogy szemüket gyógytassák, ennél fogva aki csak tcheti, helyesen cselekszik, ha legalább vasárnaponként a szemvizsgálaton megjelenik. Különösen figyelmebe ajánlja a polgármester a közönségnek, hogy minden egészséges ember tartózkodjék a szembeteg által használt törülközők használatától, mert a szembetegség ragadós természetű és különösen így közösen használt törülközők által az egészségesre könnyen átragad.

Érettségi vizsgák. A főgimnáziumi ifjuság 8-ik osztályú növendékei f. hó 16-án és 17-én tették le a szóbeli érettségi vizsgát, melyen miniszteri biztosként Marczali Henrik egyetemi tanár, kiténő történetíró, a tankertület részéről pedig G e r e s s y Kálmán tanker. főigazgató voltak jelen. Az osztály

mind a 11 növendékét szóbeli vizsgára bocsátották s közülük hármat jól érettnak, hatot érettnak mondott ki a vizsgát követő tanácskozás, míg kettőt két hónapra vissza vetettek.

Földtani vizsgálatok a megyében. T r e i t z Péter kir. segéd-geológus bejelentette a vármegyén előre, hogy a közel jövőben Csongrádvármegyébe jön, földtani vizsgálatokat eszközölni. Nevezett geológus erről már a múlt évben értesítette egyszer a vármegyei hatóságot, akkor azonban nem jött el hozzánk. Reméljük, hogy most semmi akadály nem lesz elővételének.

Tilos szerelemben. Nem mondunk vele újat, mert hiszen közismerető dolog, hogy nálunk a kurtakörösmek a tilos szerelmi találgatás alacsony tanyái; de az bizony szinte eseményszámba megy, hogy a rendőrség az ezen korcsokban folyó gyálatosságból tiltakozóan avatkozik bele. Most megtörtént egy ilyen esemény. S e b e s i János rendőr tett jelentést a kapitányságnak, hogy T ó t h Franci eselőlányt a f. hó 16-án, éjjel ilyen tiltosban találta a D e m e t e r József l. t. 235 sz. alatt levő korcsalmában. Ideje volna, hogy a kapitányság szigorúan szemmel tartsa e korcsmakat és ahol ilyes büntnyáira bukkan, intézkedjék, hogy az illető korcsmarostól az italmérésre engedélyt megvonassék.

Nyolcz krajoár miatti. Nagy disznótort akart esapni Dorosmani S t e f a n o v s z k y Györgyné asszony. Éppen csak az anyóczy hiányzott a föltérített, dús asztalhoz. Kért hát egyet a hazban lakó V a r g a Mihálytól. Am a végzet utjai kiszámíthatatlanok, a tanyér előtört s így az asszony nem is adta vissza. Nyolcz krajoárt követelt a kara fejében Varga, de ezzel is adós maradt az asszony. Egy alkalommal dőhányat akart venni a dorosmai kun, de nem volt pénze. Újra követelte hát a tartozást a szomszédjától. Ez megint csak nem adta, mire a haragra főrdmet ember beleoldste a bicskáját az asszony karjába. Súlyos testi sértsé vétsége miatt állt Varga a törvénszék előtt, mely az elkésredett károset hat heti fogháza ítélte.

Evangelikus népiszkola közvizsgálja. A csanád csongr. egyházmegegye hmváshelyi iskolakörének érdemes dekanusa — T h o m a y József szegedi lelkész — hétfőn érkezett Szentesre s másnap délelőtt az egyház imaházában tartotta meg a közönségnek szép érdeklődése mellett az évváró népiszkolai vizsgálatot. A tantárgyak mindenikében felmutatott szép, mondhatni fényes eredményt azt mutatja, hogy a helybeli evang. egyházközség M a c s k á s s y Sámuel és S a l i n g Géza nagynevetű tanítóinak örökében, jelenlegi K o l p a s z k y György fiatal tanítójában olyan tanerőt nyert, a kinek képessége is, ambiciója is, az iskola régi jóhírnevét megtartani, sőt lehetőleg emelni. Az iskolát 37 növendék — ezek között 7 r. kath. 3 ev. ref. is — látogatta. A z e v a n g. n o c g y l e t, M o j z s i k Lajos egyházfelügyelő, G ö m b ö s László és S t a r kándor presb. urak szívességből az érdemes tanuló értékes jutalomkönyvekben részesültek. A hűvös időre tekintettel a tornavizsga elmaradt, de a leányok kiállított kézimunka gyűjteményét megelégedéssel szemléltek meg a mamák. H a n k i s Karoly né úrnő — a n o c g y l e t k e s e l n o k e — az ügyeskezű leánykák egy-egy emléktárgy ajándékozásával szerzett nem kis örömet.

Párisi világkiállítás. Az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás már április hó első felében nyilván meg, a bizottság figyelmezteti a magyarországi kiállítókat, hogy a kiállítási tárgyaknak a szabályzat értelmében legkésőbb 1900. évi február hó derekátig a helyszínen kell lenniük és hogy ennél fogva a tetemes időt igénylő szállítások már a folyó év december havában fognak megindulni. A kiállítóknak tehát saját érdekükben igyekezniük kell, hogy a kiállításra küldendő tárgyaikkal minél előbb elkészüljenek, illetve azokat a f. évi november hó 15-től december hó 15-ig terjedő időköz-

ben, — amennyiben a szállításról nem gondoskodnak közvetlenül, — a m. kir. kormánybiztosságnak rendelkezésére bocsáthatassak. A szállítás, csomagolás stb. részleteiről az egyes kiállítóktól külön szabályzat útján kellő időben tájékozást fognak nyerni.

A sertésöl lakója. Egy szerencsétlen öreg embert helyeztek el tegnap a városi szegénymenedékházban: G y ó r i István a neve és a bizottság, mely a helyszínre ment ki, az öreg körülményeit kipuhatolni, az l. tized 529. számú házban a sertésölben, a sertések közt találta a boldogtalant. Ott húzta meg magát az öreg ember, ott is halt, miután annak az öreg asszonynak, a ki befogadta, se volt semmije. Most a menedékházba került öreg G y ó r i István, ahol legalább tisztá szobában, tisztá ágyon pihentetheti vén csonkjait.

A kutyas egészséges. Z a g y i János rendőr jelentést tett a kapitányságnak, hogy a IV. tizedben lakó B u g u e r János kutya f. hó 15-én megmarta M i h á l y Dezső 8 éves fiút és K i s J u l i 8 éves leányt. A hatósági orvosi vizsgálat szerint, a fiú a combján, a kis lány a bokáján szenvedett 8 nap alatt gyógyítható sérülést, a hatósági állatorvosi vizsgálat pedig kiderítette, hogy a marakodó kutya a legjobb minőségűnek örvend.

Vásár. Szabadkán a f. hó 29-én kezdődik az ideai országos nyári vásár, melyre vézmentes helyekről, sertések kivételével, minden más labaszsózig felhajtható.

A Király-Sörföző Góliát sórenek hívei egész nyár alatt nem lesznek kénytelenek nélkülözni megkedvelt italukat tudelési helyükön. Az érdeklődők megnyugtatóra arról értesít a Királyi Sörföző igazgatósága, hogy intézkedett, miszerint közkedveltései Góliát-malata sóre, mely idegbanoknál, vérszegénységél, emésztési zavaroknál, gyengeségél kiváló eredménnyel használtatik, az ország minden fűdő- és üdülőhelyén eredeti tőlésben a legjobb minőségben legyen kapható.

Csodálatos változás. (Egy orvos tanúsága.) Merhetetlen az apa fájdalma, a ki leánya lassú haldoklást látja, de szóval ki nem fejezhető, mikor az apa orvos, a ki minden tudását gyermeke megmentésének szenteli.

Ez volt az esete Fabre dr. Astaffortban lakó (Lot és Garonne, Franciaország) orvosnak. Tizenhat éves leánya több mint hat hónap óta veszedelmesen vérszegény volt és az apa teljes kétségbeesésre a legtapalóbb anyag, a legerősítőb bor, a vastartalmú készítmények és sok másféle glicero-foszfát sem segített állapotát. A leány sapát volt és fáradt, nem volt étvágya, a korabeli leányok szórakozása nem tudta kedvre deríteni és a nap legnagyobb részén át borzázó főfájás kínozta.

Látván mindezeknek a gyógyítószereknek az eredménytelenségét — írja nekünk Fabre dr. — elhatároztam, hogy egy hatásosnak ismert gyógyítószer fogok használni és elrendeltem, hogy leányomnak a dr. Williams Pink pilulái sapadt személyeknek nevé szert megvegyék. Az első doboz használatát után leányom állapota egészen megváltozott és a körülményekhez képest kielégítő volt. Mire a harmadik dobozt is főlhasznáta, valóságos metamorfózisban ment keresztül és hazudám, ha be nem vallanám, hogy a Dr. Williams Pink pilulái sapadt személyeknek volt az a gyógyító szer, mely leányomat gyorsan helyreállította és a korával járó üdeséget visszaadta.

Miután ezt az eredményt láttam, a klaritikus és vérszegény embereknek, a minő sok van betegem között, ezt a szert rendeltem és mindig a leányomnal tapasztalt eredményhez hasonló látam.

Őszinte szívvél és köszönettel föltalalam, hogy egy ezt a levelemt tetszése szerint főlhasználhassa.

Ez a level Gáblin es társa a Dr. Williams Pink pilulái sapadt személyeknek készítőinek van címeze. A Pink pilulák az erősítő szerek királya, a gyengének erős adnak és nem ártalmasak a legyengébb szervezetnek sem.

Kaphatók minden gyógyszerházban és a magyarországi főraktárban: a Gáblin es társa bizományi gyógyszerházban Budapest, V., Váci-kört 17. sz. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 doboz ára 9 frt.

Ezek a pilulák nagyon hathatók a vér-

szegénység, csúz, neuralgia, hát és gátbajok, betegség, rózsá, skrofula stb. ellen és visszaadják az egészséges szint. Főraktár Európára: Gablin & Comp., 3. Cité Trévise, Paris.

Az „Alamizna-Egylet” Dorosmán.

— Level a szerkesztőhöz. —

Do osma, 1899. jún. 24.

Tek. Szerkesztő úr!

A folyó hó 13-án megjelent fővárosi hírlapok mesebe illő dolgokat zengedeznek a vármezei elleneknek mult vasárnap Dorosmán és Ágyón tartott u. n. szervezkedő nagy gyűléséről, melyen a lelkesedésben határt nem ismerő, s alkotmányosságban föltumulhatatlan százezrek határozata emeltek a korrupció purifikációjának tendenciáját.

Hogy valósággal miként folyt le és végződött Dorosmán Sima Ferenc úrnak ez a szebelő kirándulása, minden legkisebb sajnás nélkül hadd mondnom el a következőkben.

A dorosmai népgyűlésen, melynek nyilvánvaló oka az volt, hogy adakozzunk szent hitünk... azaz hogy a Sima Ferenc úr céljaira, d. u. 4 órára megjelentek unnepeleis síri csöndben Sima Ferenc, Hollósi István, Gálfi Sándor és Haász Juda, néhány szegvári és kistéleki polgáron kívül hármaszenti regale-gyűlések díszes társaságában.

Az óriási tömeg, melynek lélekszámát az öles plakátok és a sok lófutás dacára, 300 főnél többre a legnagyobb tűzással a teltetnem, bémész kíváncsisággal sorakozott a templom melletti térségen. Ha azt mondom, hogy az ellenzéki érzésű tanyai asszonyokon és inasgyerekeken túl a százezrek az az óriási tömeget, mi, pákulicok képeztük, bizony Isten, hajszálhaja se tértek el az igazságtól.

A gyűlést Dudás Béla ügyvéd, a 48-as kör elnöke nyitotta meg, bevezető szavaiban erősen célzást téve arra, hogy a vármegye és a közhaza jóvoltáért ő már egyszer golyó-halált szenvedett.

Utána jött Sima Ferenc.

Mellőzi az ellene folyamomba tett bünvádi ügyek tömöleget; a tárgyalásokat, becsület-sejtéseket, zsarolást és kaució szédelgést. Felőrá hosszat tartó beszédeben üldözötése fölött kesereg, küzdelmének őszinte őnzetlenségéről beszél csupán, s miközben a fő és alispán, a szolgabíró és községi tisztviselőket rettenetes működését dorongolja, a törvény, jog és igazság nevében kinyilatkoztatja, hogy lángra gyújtó szavával felkorbácsolja az egész ország közvéleményét, iszonyúbb, rettenetesebb lesz mint volt valaha.

A retentő szónokot ifj. Csékus Ferenc görög nyelven üdvözlé és biztosítja tántorít-hatatlannal ragaszkodásáról.

Programm szerint következtek most Már-maros-Szigetek néhai tanácsnoka, a közigaz-gatási Adónis, Hollósi úr, a kit a százez-rek hallani akarván, ekként aposztofálják:

— Lássunk a medvét!

Hollósi úr rémséges monotonban da-rálja le az egyesületi alapszabályokat, miket a pákulicok kítórtó lelkesedéssel, egyhangulag magukévá tesznek.

Rács András szegvári bíró könyvek között beszéli el az ő mártíromságát, s zokogva emlékezik meg a kontrákról, miket ők Szegváron Sima úrnak adtak, s a mikre a szentesi nagy-takarek kontrát adott. Fel-hívja a jász-kun delnököt, tartsnak ki az elvek szolgálatában, s nyujtsanak alapot a sub-kontrához!

A következők szónok Haász J. Igazi típusa a százezreket magával ragadó isteni ősrönek. A megyei ellenék ezen tündökköl ősi-laga szintén mártírkedni mutatja meg magát. El-mondja, hogy orthodox zsidó léteire mért követi ő vakon a pápista Hegyit és a református Simát. Ha Sima Ferenc tönkre megy, vége az egész megyei elleneknek. A zsidó, pápista és református ügyvédek csödbe kergették az őnzelen vezért, annak dacára, hogy Sima na k egy koldisnyí fillére sincs, a mit magának mondhatna. Napnál világosabb, hogy ez a csöde-eljárás a korrupció bünténye, mert a törvény értelmében azt, a ki maga bizonyítani kész, hogy sem mire nincs a dösságán kívül, csödbe vinni istentelenség. Sima n azonban könnyű volna segíteni. Csongrádvárme-

gyében van legalább 100 ezer ellenzéki ember. Ha ez a 100 ezer ember mind belép az egye-sület kötelekbe, s minden tag legalabb egy koronát áldoz a haza oltárára, Sima a Ferenc meg van mentve, s vége a pákulicok törvény-, jog- és igazságtörő mai gyalázatos uralmának. Kijelenti végül, hogy a mai napra számítható napidíjat, a Sima Ferenc úr csödbbeli álla-potának javítására ajánlja föl, miért is ifj. Czé-kus Ferenc úr, a ki remegve várta már az első adakozó jelentkezést, utánozhatatlan lelkesül-téssel kiáltotta el:

— Heurék a...!

Gálfi Sándor úr, kinek külső megjele-nése is elárluja a félelem és gáncs nélküli lo-vagot, utal arra, hogy neki sem Pintér Gyulával, a ki öt bizonyos pénzke elkezesé-vel gyanúsította, sem Tasnády Antallal, a kinek állítólag adása, elinteztetlen ügyei nincsenek. Ő hát leginkább beszélhet tiszta és szent meggyőződés szerint. Az ügyvédek csak a megbizók érdekeit képviselik, s mint a szegény nyulat szokás, megnyúzzák a veszni in-dult adóst, hogy ha annak mindjárt Sima is a neve. Igaz, hogy ő Simát, mikor még az nem volt képviselő, (ő maga pedig a pákulic-táborba törekedett.) lehorta a sárgaföldig. A történetek azonban éppen arra intek, hogy Sima mellett törjön lánsszát, mert a pákulic főispán, közjegyző és ügyvédnek nem kimelik immár a családii tűzhely szentségét se; bírói foglalás alatt all a nagyságos asszony donto-fésűje is; rend-őri beavatkozásra készül maga a rettenetes al-kapitány; vége a törvény, jog és igazság ural-mának Csongrádvármegyében. Egyesüljön hát minden strimfi és bugyellári Sima Ferenc védelmére, mert különben az ő legbugyóbb tá-mogatása mellett sem lesz belőle ezentúl sem városos, sem megyei, sem városi képviselő, sem ügyvédek, közjegyzők, bírák ostorozója, sem pákulic miniszterek ellenében a törvény, jog és igazság megvédelmezője...

A beszéd hatása leírhatatlan.

Ifj. Czékus Ferenc görög hango-kon merhetetlen zokogásba tört ki, s az ez-ekre menő tömeg a kis kun Akhillest Simával és Gálfiival együtt úgy vitte a 48-as körbe, hogy lába se érte a földet.

Itt megindultak rágtvezt az aláírások, me-lyek sorát a dorosmai pártvezér intimusa, a pa-tikárius nyitotta meg, mint legbökezeűbb adakozó, egy régi 4 krajcárossal

Este 8 óráig begyült — papiroson — ke-rek számban 87 fillér, a mely összeget dr. Má-téffy Ferenc tömeggonddal helyettesse, Du-dás Béla ügyvéd menten lefoglalt a csödtömeg javára.

Hegyi Antal a gyűlésen nem volt je-len, bár eleve hírt járt, hogy a svájci szent-pénzeket és a csongrádi mise-alapítványokat ez alkalommal szándékozik az Alamizna-Egylet javára fölajlánlani.

A purifikáló-bizottság ifj. Czékus Fe-renc vendégszerető hajlekában gyűlt össze ba-rátságos lakomára, hol patikák pezsgő mellett di-dám, kedélyes toasztokban ünnepelelt a pákuli-cokat, a kik a törvény, jog és igazság elleni tusa-kodásukkal ilyen óriási sikert szereztek az Ala-mizna-Egylet magasztós és szent törek-véseinek...

Ezzel végezvén tudósítomtat, vagyok tek. szerkesztő úrnak

őszinte hive:
Egy öreg pákulic.

Követendő példa.

Szeged ünnepep tilt. Az érem és régiség-tárt nyitottak meg és bár zajtalan volt, még-is egyik legnagyobb ünnepe volt ez Szeged városának: a tudomány ünnepe.

Ezen ünnepepből nagy rézsű jutott dr. Fraknói Vilmos püspöknek, a múzeumok és könyvtárak orsz. főfelügyelőjének, mert neki köszönhető, hogy e múzeum alapját tevő nagybecsű Somogyi könyvtár a város tulajdonába ment át, de oroszlan rész jut Szeged város törvényhatóságii bizottságának, mikor fenkölt gondolkodásával e gyűjtémé-nyeknek hajlekot adott, és Reviner János múzeumi igazgatónak, aki odaadó fáradsá-ggal és lelkesedéssel a szegedi múzeum ügyét idáig juttatta.

Immár magasan hirdeti a Kultúra-palota Szeged aldozatkésztségét, intelligenciáját. Nézzünk szét az országban, hány ilyen találunk! pedig jussunk csakbe, hogy csak az a nép érdemel jobb jövőt, mely a multnak emlékeit meg tudja feleltetni

Nem céloam az unnepelel lefolyását, a beszédek letíri, bár ezekben sok tanulság van. En ezen tanulságokat megszivletem és ezért szolok Csongrádmegye törvényhatósá-gához — mely sohamis zarkozott el ha szépet és jót kellett tenni, — Szentes város képviselőtestületéhez, de a város intelligenci-ájához is — miután elérkezett annak az ideje, hogy a szentesi múzeum, mely rövid két évi fenállása óta több mint 10000 drb tárgyat számlál múzeumában a mai szűk helyeből egy nagyobb, megfelelő helyiségebe vigyük at, amilyen azonban sem a város, sem a megye középületében nincs, de tudtommal magán-házaknál sem kínalozok.

Szükséges, hogy ez a közérdéki kultúr-üztemény oly othont nyersjen, a honnan — a nagybecsű régiségek rovására — ne legyen soha kénytelen kihurkolkodni.

Ily hajlekot a mi múzeumunknak túl a Kurczán, a város területét képező kertben 2000—2500 ftrért lehetne építtetni. Minden-estre fölteltet volna egy ilyen terv sikeré-ben, a megye és város hozzájárulása; mi mellett a régészeti társulat is hozzájárulna, annál inkább, mert ily célra, az állami tá-mogatás is biztos.

De hozzájárulhat a nagyközönség is, akár önkéntes adakozással, ahogy máshol történik, akár azzal, hogy egyes unnepeleky jövedelmét c célra adja. Ez a lenni vagy unni lenni kérdése a múzeumra nézve és ezzel Szentes városa is egy szép középületet nyerne, mely a civilizáció diadalát jelentené.

A dolog sürgős, mert a mostani hely már oly szűk, hogy az érdeklődő közönség-nek — mint sokan tapasztalhatták — egy harmadát sem képes befogadni.

Abban a reményben ajánlom tervem kivételét az érdeklődők figyelmébe, hogy szavam nem vész el, de viszhangra talál.

Szentes, 1899. jún. 17.

Csalány Gábor. múzeumőr.

Értesítés.

Szentes város közs. iskolazéke f. hó 15 én tartott rendkívüli ülésében elhatározta, hogy — tekintettel az igazgatóné családjában felmerült járványos betegségre — a további tanításokat azonnal beszünteti és osztályviz-szákat nem tart, csupán zárőunnepelet.

A zárőunnepelely ma (vasárnap) délelőtt 10 órakor fog megtartatni az ev. ref. egyház tanácstermében. (A kucán túli közgyűlési te-remer már előbb az iparostanonoknak adatott át hasonló célból.)

Az ünnepelelyre úgy a szülőket, mint az érdeklődőket tisztelettel meghívja

az iskolazéke.

Köszönetnyilvánítás.

A helybeli ág. hitv. ev. egyháznak szegény gyermekek felruházásá-ra a szolgáló alapját a helybeli pénzintézetek szá dón is adományokkal növelni sziveskedtek, neveztesen a Szentes-videki takarékpénztár 7 ftr 50 kr, a Középonti takarékpénztár és Szentesi takarékpénztár 5-5 f adományt juttattak a humanus célra. Mind e három érdemes pénzintézet az egyházi nőegylet céljainak a gyámolításá-hoz is 5-5 forintnyi adománnyal járult; mig tekintet. Dózsa Béla takarékp. igazgató úr az egyház templommalap-jára ajándékozott 10 forintot. Végül néhai Salang Géza sarkóvere legújabbban Györi Ferencné úrnól 1 ftr, Abaffy László, Bernáth Elek, Csatai Sándor urak 1-1 koronát adakoztak. Mind e adományokért, nemesen felkarolt és gyámolított humanus célokért, egyházzám nevében halás köszönetet mondok. Szentesen, 1899. június 17-én Petrovics Soma ev. leikész.

A Kőbányai Király-Sörfőző
részvénytársaság

30-8 **Góliát-**
Maláta söre

a legegészségesebb, legtáplálóbb és legkellemesebb üdítő ital.

Dr. Korányi és dr. Kély egyetemi tanár urak gyógyeölkre is ajánlják és idegbajokban, vérszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használják.

Kapható minden jobb üszerkereskedésben és vendéglőben.

Óvakodjunk utazatoktól.

Tary István vármegyei aljegyzőnek III. ik tizedbeli 377. számú (Hódy János-féle) háza szabadkézből eladó.

Ház-eladás.

14-13

SPECZIALISTA SÉRVKÖTŐKBE.

A KELETI-féle csász. és kir. szab. SÉRVKÖTŐ orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtökéletesebb ezen nemben, nem csúszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja célszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányát.

A KELETI-féle *gummi sérvkötő* idomítható pellottával, sarvasbőr védővel és biztonsági övvel.

(s. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom)

Kitüntetve Brüsszelben
aranyéremmel és díszokmánnal.

Árak: EGY OLDALI 6 FORINT
KÉT OLDALI 12 FORINT

Gyáramban készülnek ezenkívül:
müllábak, műkezek, jírő és nyújtógépek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer), orthopédiai fűzők, haskötők, görcséharisnyak és mindenféle gummiarúkat urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

KELETI J.
csász. és kir. orvos-sebészeti mű- és kötszer gyáros
BUDAPESTEN. (Alapítottott 1878.)
IV. Koronaherezeg-útcza 17.
Sebészeti műszergyár gázmotor-erővel: **IV. Rostély-útcza 15.**
Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
Nem megfelelő kötőszerek készséggel becsereáltetnek.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételnél 10% engedélyeztetik.

Félszázad óta.
kitűnőnek elismert

Arany érem **Dr. SICHULSZKY.** Arany érem

Paris. London. féső Pécs. Temesvár.

Arckenőes és mozdóvíz.

Ezen készítmények ajánlólevelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírök és bántalatos hatásuk képezik. Megbízható sikerrel használtatnak, szeplő és májfoltok, a forróság vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztalansága ellen. Egy nagy téglya ára 70 kr., egy kis téglya 35 kr. Egy nagy üveg mozdóvíz 1 frt., egy kis üveg 50 kr. Hozzávaló Mandola korpa szappan 25 kr.

Joliessante-Crème

bőrfinomító és szépítő szer.
Kitűnő hatással bír a bőr finomítása és szépségének előmozdítására, valamint a pattanások s kitűések előzésére. Egy üveg ára 1 frt 55 kr.

JOLIESSANTE-PUDER

fehér, rózsas- és sárga színben.
Kiváló finomsága miatt ajánlható leginkább. — Az arcra láthatatlanul tapadva, annak kellemes színt ad. Egy nagy doboz ára 80 kr., egy kis doboz 50 kr.

JOLIESSANTE-FOGPOR

legégszégesebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és bűzödésük eltávolítására, megóvására, mely által együttáll a foghúsról is a legjótékonyabb hatást gyakorolja. Egy doboz ára 50 kr.

Joliessante-szappan

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb toillet szappan. A bőrt finom és simává teszi, valamint előmozdítja s emeli annak friss, üde kinézését. Kivánatra mintadarabok ingyen adtnak. Egy darab 20-6 ára 40 kr.

HAJ-RESTORER

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt.

Kapható: Molnár Lipót gyógyszerésznél, mint készítőnél Kassán, Szentesen Gombós László gyógyszerertárban.

Figyelemmel olvasni!!

Ne hitelezzenek addig senkinek, ne vegyenek házat, birtokot, üzletet, ne adjanak megbízást ügynöknek, közvetítőnek, míg felőlük általunk információt be nem szereznek. Elfogadunk bármely discret ügyben közbenjárást; eltagadunk pénzbehajtást; bárkinek vagyoni állapota felől felvilágosítást adunk: Intézetünk ügyvédé bármily ügyben a büntető polgáribírósnál, a rendőrségnél közbenjár. Informáljuk, hogy juthat bármily iparjoghoz, külföldi útlevélhez, hogy lehet bpesti illetőségű. Elfogadunk kutatásokat, megfigyeléseket. Házassági ügyekben informáljuk a házassulandó feleknek úgy vagyoni viszonyairól, valamint előéletéről; elfogadunk megfigyeléseket házassulandó feleknél; valamint szolgálati személyzetnél. Szóbeli felvilágosítást nyerhetni a legnagyobb discretió mellett.

10-2

Sattler Miksa
„Patria” informáló intézetnél,
Budapest, Erzsébet-körút 12.

Máriaczei Gyomorcsépek

Kitűnő hatásuk a gyomor betegségei eseténel nélkülözhetetlen és régtől ismert nepies háziszser étvágytalanságnál, gyomorgyengeségnél, bűzös lélegzésnél, fellúvódásnál, bűgöségnél, kólikánál, gyomorégésnél, túlságos nyalkásodásnál, sárgaságnál, undornál és hányingernél, gyomorgörcsnél, székrekedésnél stb.

Fejfájásnál, a gyomornak étel vagy ital által történt túlterhelésénél, bélférges, máj és hemoroidális bajoknál is mint erős gyógyhatású szer kipróbálva. Nevezett betegségeknel a Máriaczei gyomorcsépek évek óta a legjobb gyógyszernek váltak be, amit számtalan bizonyítvány igazol.

Ára egy üvegnek használati útastással 40 kr.; nagyobb üveg 70 kr. Központi széktüldés **Brády Károly** gyógyszerertáról a „Magyar Királyhoz” Bécsben I. Fleischmarkt. 1.

Kapható minden gyógyszerertárban.
Főraktár: Török József gyógyszerésznél
Budapest, VI. Király-útcza. 12. 22-21

Úton igen praktikus. Rövid használat után nélkülözhetetlen.
Orvosreodőrileg megvizsgálva. Bizonytvány, Bécs 1887. jul. 3.

Szagg Kalodont

22-21

Elismert legjobb **Fogtisztítószér.**
A száj kiöblítése pusztán fog- vagy szájjal nem elégséges a fogak teljes megtisztítására. Ehhez egy fogtisztítószér használata feltétlenül szükséges.

Mindenütt kapható.

MAGYAR

Leszámitoló és Pénzváltó-Bank

BUDAPESTEN.

(Befizetett alaptőke 30 millió korona).

Ajánljuk a t. cz. termelőknek és kereskedőknek **árúosztályunk** szolgálatait mindennemű

gabona és egyéb gazdasági terményeiknek

akár **Budapesten**, akár saját állomásaikról való bizománybani eladására.

Az általunk eladandó árúkra jutányos **pénzelőleget adunk**, és szívesen szolgálunk kölcsönszűkkel is csekély kölcsöndij mellett. Ezenkívül elvállalunk és teljesítünk gabonának és egyéb terményeknek határidőre való megbízásokat.

Ajánljuk továbbá a nagy gabonaelevátor és raktárépületekből álló 800,000 méterműzsa befogadási képesséű

Budapest fővárosi közraktárainkat,

melyek a Csepel rakparton, a Duna folyam hajókikötésre alkalmas partmentén területnek el és a vasúttal vágány-összeköttetésben állanak.

A közraktár a felküldött terményeket és árúkat beraktározza, tűzkár ellen biztosítja, szakszerűen kezeli és azokat terhelő **szállítási és egyéb költségeket előlegezi**.

Mindennemű felvilágosítással és útbaigazítással készségesen szolgál a

Magyar leszámitoló- és pénzváltó-Bank

ÁRÚOSZTÁLYA

és szentesi ügynöke **POLACSEK FERDINAND** úr.